

Líffærakerfi mannsins.
Þýtt af H.B.Guðmundssyni
á Eyrarbakka.

1 blað qto. Með hendi Jóns Pálssonar.
Birt í Ganglera, einu af sveita-
blöðum hans, 4.tbl., laugardaginn
23.nóvember 1901.

24.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Lífðrækerfi mannsins.

Í líkama mannsins eru 263 bein, og um 500 vöðvar. Meltingarvegurinn er mestum þvi 32 fet langur. Í fullorðnum manni er blóðið að meðaltali 30 pund, eða rúmlega $\frac{1}{5}$ hluti af þunga mannsins. Hjartað er 6 þunlungar í lengd og 4 þunlungar í þykkt; það slær 70 sinnum í mínútu, 4,200 sinnum í klukkustund, 100,800 sinnum í dag, 36,792,000 sinnum í ári og við hvert hjartaslag spýfir það frá sér $15\frac{5}{8}$ ko. þunga af blóði, eða allt að 11 pundum í mínútu, eða um 656 pundum í klukkustund eða 15,744 pundum í sólarhring. Allt það blóð, sem í líkama mannsins er, fer í gegnum hjartað í hverjum þremur mínútum.

Í lungunum eru venjulega 4½ lítrar af lofti. Við orðum frá oss að meðaltali 20 sinnum í mínútu eða 1200 sinnum í klukkustund og orðum þannig 108,000 þottum (lítum) af lofti að oss í lagi hverjum.

Yfirborð lungnafrumlanna er 20,000 fer-þunlungar eða nálega jafnstóran gólf í hverbergi, sem er $3\frac{1}{2}$ fet í hvern vög.

Meðalþungi heila í fullorðnum ^{karl-}manni er 3½ pund en í kvenmanni 2¼ pund.

Allar fangarnar standa í sambandi við heilann beinlínis eða við mæruma, sem er áföst heilannum. Fangarnar eru um 10 miljónir að tölun.

Húðin er í þremrum löjnum og frá $\frac{1}{8}$ til $\frac{1}{4}$ þunlungar í þykkt.

Sé nú loftþrygtingin 14 pund í hverjum fer-þunlungi, þer meðalmeður þunga, sem er um 40 þúsundum punda.

Á hverjum fer-þunlungi húðarinnar eru 3,500 svitaholur og er hver þeirra að meðaltali $\frac{1}{2}$ þunlungu í lengd. Ef meður setti allar þær svitaholur, sem eru í líkama mannsins, í eina lína, myndi hún verða um 6½ míla í lengd.

Frádrátturinn er útdröglega skapadur. Já, sem vill sjá smíðarlegasta verk náttúruunnar, þarf ekki að ferðast um allan heiminn til þess að sjá það — Hann þarf að eina að gagnsala sjálfan sig. —

Þykt af H. B. Þorinnssonni í Eyraþóku.